

L E N T E,

DOOR

P. OTTEN.

Hoe is de prille morgentuin
Bepikkeld en bepereld
Van flonkerdrop
En bloesemknop!....
De vroege zonneshijn valt schuin
Op een herboren wereld.

Tevoren was het voorjaar nog
In nevelen verborgen.
De lucht was kil
En vogel-stil. —
Maar eindelijk kwam de lente toch
Met dezen lichten morgen.

Nu pinken blijde vinken in
De bonte perelaren.
De meezen doen
Uit dennengroen
— Al van het grijze dagbegin —
Hun puntig liedje klaren.

Wat verder zingt de teedere alt
Van lang ontbeerden lijster
Zijn strophenzang
Van schoon verlang....
De gansche lichte lente schalt
In dezen luiden luister.

Waar nog de zon niet komen kan,
Daar bloeien anemonen
In 't dorre blad.
En langs het pad
Violet in 't veilig huisje van
Heur eigen geuren wonen.

Hoe zeer is het gebloemd gazon
Van zuivren dauw bepereld!
De morgen is
Eén lichternis....
Monkelend gaat de goede zon
Over de lichte wereld.
